

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भा० सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवं जीवन्मुक्तिं प्रसाध्य तस्याथ मध्ये वेतसः पुण्यगंधा इत्यादिना निर्गुणे ब्रह्मण्येव सगुणस्य मायिकौ भावाभाववुक्तौ तत्पंचार्थततः सपुनरेवाथेत्यादि मन्यमानो यथाविधीत्यंतमध्यायद्वयमोरभ्यते अद्वैतसिद्ध्यर्थे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अनंतरिक्षे स्थूलवियदाद्यभाववति अस्मिन्लोके प्रत्यगात्म निप्रलये स्थूलप्रपंचस्य सति ब्रह्माणं सूत्रात्मानं सूक्ष्मभूतमयहिरण्यगर्भं ॥ ४ ॥ इह लुदयपुंडरीके ॥ ५ ॥ चतुर्विधानि वासनामयानि जरायुजांढजस्वेदजोद्भिज्जानि अस्य प्रलयस्य पुरुषयत्नसाध्यतामाह वायुभू

प्रमूढोऽभूत्प्रजासर्गे तपस्तेपे महत्ततः ॥ तपसामहतायुक्तः सोयस्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ ५६ ॥ सर्वाः प्रजामनुः साक्षाद्यथावद्भरतर्षभ ॥ इत्येतन्मात्स्यकं नाम पुराणं परि कीर्तितं ॥ ५७ ॥ आख्या नमिदमाख्यातं सर्वपापहरं मया ॥ यद्दंष्ट्रणुयान्नित्यं मनोश्चरितमादितः ॥ स सुखी सर्वपूर्णार्थः सर्वलोकमियान्नरः ॥ ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या प० मत्स्योपाख्याने सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ततः सपुनरे वाथ मार्कण्डेयं यशस्विनं ॥ पप्रच्छ विनयोपेतो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ १ ॥ नैके युगसहस्रांतास्त्वया दृष्टा महामुने ॥ न चापीह समः कश्चिदायुष्मान्दृश्येत तव ॥ २ ॥ वर्जयित्वा महात्मानं ब्रह्माणं परमेष्विनं ॥ न ते स्तिसदृशः कश्चिदायुषा ब्रह्मवित्तम ॥ ३ ॥ अनंतरिक्षे लोके स्मिन् देवदानववर्जिते ॥ त्वमेव प्रलये विप्रब्रह्माण मुपतिष्ठसे ॥ ४ ॥ प्रलये चापि निर्वृत्ते प्रबुद्धे च पितामहे ॥ त्वमेकः सृज्यमानानि भूतानीह प्रपश्यसि ॥ ५ ॥ चतुर्विधानि विप्रर्षेयथावत्परमेष्विना ॥ वायुभूतादि शः कृत्वा विक्षिप्यापस्ततस्ततः ॥ ६ ॥ त्वया लोकगुरुः साक्षात्सर्वलोकपितामहः ॥ आराधितो द्विजश्रेष्ठ तत्परेण समाधिना ॥ ७ ॥ स्वप्रमाणमथो विप्रत्वया कृत मनेकशः ॥ घोरेणाविश्य तपसा वेधसो निर्जितास्त्रया ॥ ८ ॥

ता इति दिशः स्थूलजगत्पाणनिरोधेन वायुमात्रतामापाद्य ततस्ततस्तेन तेनोपायेन अपः देहाकारपरिणताः विक्षिप्य परित्यज्य ब्रह्मांडं स्थूलदेहतंचलिंगे प्रविलाप्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ लोकगुरुः सूत्रात्मा समाधिना मनः प्रणिधानेन ॥ ७ ॥ अनेकशः अनेकैरुपायैः कृतं कार्यं सर्वब्रह्मांडं स्वप्रमाणं आत्मसंमितं कृत्वा सार्वार्थ्यं प्राप्येत्यर्थः यद्वा स्वंप्रत्यक्षितरेव प्रमाणं यस्मिन् स्वसंवेद्यं कृत्वा सार्वार्थ्यं प्राप्येत्यर्थः घोरेण तीव्रेण तपसा एकाग्र्येण मनसश्चेंद्रियाणांच ऐकाग्र्यं परमंतप इति स्मृतेः वेधसुः विराजः मरीच्यादयो बानिर्जिताः स्वात्मसाकृताः ॥ ८ ॥